

De betrekkelijkheid van het geschreven woord

Hoeveel mensen zullen deze tekst lezen? Hoeveel van die mensen die deze tekst lezen zullen er dieper over nadenken? Hoeveel van die mensen die dieper over deze tekst nadenken zullen er werkelijk iets mee doen in hun leven?

Misschien is het maar goed ook dat teksten weinig worden gelezen, want in hoeverre zijn ze waar en dragen ze bij aan wezenlijke bewustwording. Wanneer ik mezelf onder de loep neem, dan kan ik heel kritisch zijn. Wat weet ik nu van deze wereld?

Ik begrijp niets van oorlog, want het land waar ik woon is al mijn hele leven lang niet in een oorlog verwickeld en op een paar vakanties na ben ik nooit ver mijn land uit geweest. En dan schrijf ik over spiritualiteit en conditionering alsof ik weet waar ik het over heb. De mensen in Gaza, de Donbas, Yemen en zoveel andere brandhaarden hebben niets aan mijn gezwets. Zij zijn bezig met overleven en ik zit veilig achter mijn computer.

Tenminste, nu nog veilig, want hoelang mag ik nog dit soort teksten schrijven. Het lijkt erop alsof binnen afzienbare tijd de gedachtepolitie aan mijn deur kan staan om mij te arresteren voor het hebben van 'foute' fantasieën.

Wie heeft er wat aan mijn tekst? Zijn dat de mensen die in dezelfde bubbel zitten als ik? Hoogstwaarschijnlijk zijn dat namelijk de mensen die interesse kunnen hebben in mijn tekst. En wat schieten we daar dan mee op, want deze mensen kennen de tekst toch al wel.

Maar de Bijbel dan, de Koran en zoveel andere heilige geschriften, die dragen toch wel bij aan de evolutie van de mens op Aarde? We hebben inderdaad duizenden jaren oude wijsheid die in verschillende vormen is opgetekend. Hoeveel zijn we opgeschoten in die tijd? Zijn we er beter van geworden? Zijn het allemaal waarheden? Kan een heilig geschrift waar zijn als een ander heilig geschrift een andere waarheid poneert? Waarom zijn er zoveel afsplitsingen in al die heiligheid?

De ware profeten die onze wereld heeft gekend boden aan hen niet te geloven maar zelf naar de waarheid en dus verlichting te gaan zoeken. Om zelf op zoek te gaan naar de bron van waaruit wij komen en ons rechtstreeks daarmee te verbinden. Bewust bewuster worden. Deze profeten schreven niets op, zij wisten dat dit geen zin had.

Want hoe worden wij daadwerkelijk bewuster? Hoe verloopt de evolutie van de mens? Gaat dit via het geschreven woord of gebeurt dit op een andere wijze?

Sta er even bij stil en leg deze tekst gewoon even weg. Hieronder beschrijf ik hoe ik erover denk, maar wat is dat waard? Ik ben zeker geen profeet. Ik doe maar wat, alles binnen mijn eigen conditionering. Aan jou om zelf even dieper erop in te gaan en later terug te komen om mijn gezwets te lezen. Of het zelfs niet te lezen en het hierbij te laten. Wat een uitdaging.

– X – X – X –

Heb je je wel eens afgevraagd hoe het kan dat heel verschillende mensen zowat tegelijkertijd op hetzelfde idee komen? Zouden alle uitvindingen door het collectief gedaan

worden? En dat verschillende individuen afhankelijk van hun omstandigheden op één of andere manier uiting kunnen geven aan de creatie van de uitvinding.

Je denkt aan iemand en diegene belt je dan net op. Iemand is verliefd op jou en vreemd genoeg krijg je ook verliefde gevoelens naar diegene. Wat gebeurt er toch allemaal in dat onzichtbare veld? Staan we niet gewoon continu in verbinding met elkaar, alsof we een geheel zijn en een gemeenschappelijk bewustzijn hebben.

Wat is dat 'veld'? Is dat God? Maakt het iets uit als we 'weten' dat er 'iets' is? We staan in verbinding met elkaar en dat gaat via 'iets', misschien is dat het Akasha. We kunnen er allerlei namen aan geven en honderden theorieën aan ophangen. Genoeg mensen hebben er boeken aan gewijd en er zijn woorden ten overvloede aan uitgegeven. Maar er zijn dus twee wegen aan te wijzen.

De weg van het geschreven woord. En de weg van 'het veld'. De weg van binnen naar buiten waar we elkaar weerwoord geven. En de weg van buiten naar binnen waar we op zoek gaan naar 'de bron'.

Welke weg volgt de profeet? Naar welke weg neigt de mens? Welke weg doet ertoe?

Wanneer ik op Aarde iets wezenlijks leer, dan geef ik dat real time door aan 'het veld'. Iedereen staat daarmee in verbinding en heeft dus toegang tot hetzelfde inzicht. Waar het inzicht vandaan komt maakt niet zoveel uit, want evengoed komt dat al uit 'het veld' of van God zelf.

De kracht van deze ongeziene weg is vele malen groter en vooral zuiverder dan de weg van het geschreven woord. Ik beschrijf nu wat ik 'zie', maar stel je voor dat je dit zelf ziet. Wat je zelf ziet is zoveel echter. Je wordt vervuld met licht. Je hoeft er alleen maar voor open te staan. Niet voor mijn woorden, want dat is gezwets. Ik schreef al, ik doe maar wat.

De essentie is de profeten te geloven als ze zeggen 'maak zelf verbinding'. Met jezelf. Met de bron, zo je wilt met God. Dit is wat ons als mensheid te doen staat. Minder geschreven woord en meer verbinding.

Ik heb een paar jaar geleden al mijn boeken weggedaan. Er waren mooie boeken bij. Bijvoorbeeld de Baghavad Gita, maar ook de Bijbel en de Koran. De zetel van de ziel van Gary Zukav. De boeken van Paulo Coelho en die van Hazrat Inayat Khan. De toelichting op het Evangelie van Thomas van Bram Moerland. Ik heb iemand anders er blij mee gemaakt.

De leegte is heerlijk om in te vertoeven. De stilte. Het licht en het donker. Een vriendin die zegt dat we op enig moment het grote water over mogen steken. Nee, niet het verlaten van deze planeet, maar het waarlijk bewust worden van wat 'is'. Dat 'zien' en toch tegelijkertijd met de beide voeten in de poep staan. Het 'weten' aanraken en toch gevangen zijn in de luchtvervuiling, het plastic, de bommen en belastingen.

Ik bepaal niets. Het wordt voor mij bepaald. Niet op deze Aarde.

Nico Cost, 16 augustus 2024